

Roger Frossard zet tijdens het EK in 2019 algemeen roodbontkampioene Pasteque goed voor de jury

Fokken met Zwitserse precisie

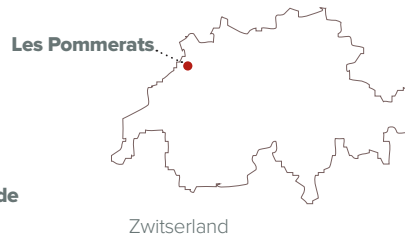
Kampioensfokker, zo mag Roger Frossard wel genoemd worden. Hij oogstte maar liefst drie keer eremetaal tijdens het laatste EK. Een niet-alledaagse fokkerijstrategie, waarbij hij jonge exterieur- en productiestieren afwisselt, staat aan de basis van het succes. Een goede en consequente verzorging doet de rest.

TEKST FLORUS PELLIKAAN

Op het Europees kampioenschap is dominantie van fokkerijland Zwitserland allang geen verrassing meer. Het niet winnen van een rubriek is eerder uitzondering dan regel. Binnen die dominantie sprong er afgelopen EK in Libramont in 2019 één bedrijf wel in het bijzonder uit: P'tit Coeur Holsteins van Roger Frossard uit Les Pommerats. Bij roodbont leverde hij met Pasteque (v. Mr. Savage) de kampioene oudere koeien en met P'tit Coeur Lotus Barbalala (v. Lotus) de beste bij de jonge dieren. Het resulteerde automatisch ook in het algemeen kampioenschap roodbont, dat ten deel viel aan Pasteque. Maar daarmee was de koek voor kampioensfokker Frossard nog niet op. Ook bij zwartbont viel hij in de prijzen, met het reservekampioenschap jong voor P'tit Coeur Unix Maniolia (v. Unix). De thuishaven van deze showkoeien is gelegen tegen de Franse grens, net buiten het kleine dorpje Les Pommerats

BEDRIJFSPROFIEL

naam	Roger Frossard
aantal melk- en kalfkoeien	70
aantal stuks jongvee	150
huidig aantal levende excellenten	24
grond	65 ha en 30 ha bergweide
gemiddelde productie	10.830 3,66 3,21

Zwitserland

en grenzend aan wat kleine berghellingen. Het prefix P'tit Coeur wordt al meer dan honderd jaar met trots gevoerd, maar is vooral de laatste twintig jaar bekend geworden in de showwereld. 'Mijn grootvader was uurwerkproducent en mijn grootmoeder verzorgde twee tot drie koeien op 3 hectare grond. Terwijl andere boerenzoons besloten geen boer te worden, wilde mijn vader dat wel en hij startte vanaf 1970 een melkveebedrijf op', schetst Roger Frossard in vogelvlucht de geschiedenis van het fokbedrijf. 'In 1980 molk mijn vader dertig koeien en was daarmee de grootste melkveehouder in de buurt.' Tien jaar later streek het gezin op de huidige plek neer en werd er een nieuwe stal gebouwd. Frossard senior was naast melkveehouder ook veehandelaar en koos voor een grupstal, omdat dit de handel bevorderde. Rond 2000 verdween door de BSE de veehandel van het bedrijf en ging familie Frossard voor eigen fokkerij. 'Door de geschiedenis in de veehandel was ons vertrekpunt dat iedere koe hier een andere pedigree had. Het waren stuk voor stuk goede koeien, maar geen hooggepunte dieren', vertelt Frossard. Het bedrijf maakte in die tijd ook een groeispurt en ontwikkelde van 240.000 naar 540.000 kilo

melk in drie jaar. Ook het grondareaal nam toe en de stal werd omgebouwd naar een ligboxenstal.

De fokkerij kwam al gauw in een stroomversnelling. In 2005 werd Redstar Mirlene (v. Redstar) van Frossard algemeen reservekampioene op de nationale keuring Expo Bulle. Uitgerekend de huidige EK-reservekampioene P'tit Coeur Unix Maniolia (v. Unix) voert terug op deze koe. Ook P'tit Coeur Silver Milvena, die op het EK op een 1b-plek liep, stamt uit deze lijn. 'Als je succes in de fokkerij hebt, stimuleert dat natuurlijk. Geluk en de juiste personen in ons team hebben gezorgd voor de resultaten in de afgelopen twintig jaar', stelt Roger Frossard bescheiden.

Roodbont heeft meer missers

Het fokbedrijf heeft een basis binnen roodbonte holsteins en het was tot 1998 zelfs bij wet verboden om met zwartbonte stieren in te kruisen. 'Tijdens een bezoek aan Canada in 1996 kwam ik echter tot de conclusie dat we zwartbont nodig hadden om vooruitgang binnen roodbont te kunnen boeken. De populatie roodbont was wereldwijd te klein om progressie te boeken.' Frossard kocht al snel een aantal zwartbonten en gedurende de tijd heb-

Het fokbedrijf is gehuisvest aan de rand van het dorp Les Pommerats. Het melkvee graast rond de stal, het jongvee op 900 tot 1000 meter hoogte

*Links:
Frossard stelt hoge
eisen aan de
verzorging, zo
hebben de koeien
royaal ingestrooide
diepstrooiselboxen*

*Rechts:
In de verbouwde
grupstal maakte
de fokker een
2x5-stands
melkstal*

ben die ook de overhand genomen. Waar ooit de hele veestapel roodbont was, is dat nu nog ongeveer een derde. 'Voor mij zijn alle koeien gelijk en moeten ze met elkaar de concurrentie aangaan. Dat gaat zwartbonten gemakkelijker af. Bij roodbont heb je gewoon meer missers door de beperkte populatie en het beperktere stieraanbod.' Het geheim achter de huidige fokkerijsuccessen is volgens Frossard breed, maar begint met een duidelijk doel. 'Als je geen doel hebt, kun je ook geen stap vooruit maken. Mooie koeien zijn hier het doel, maar ze moeten wel goed functioneren. Wat heb je aan een fraaie koe die niet drachtig wordt of geen melk produceert?'

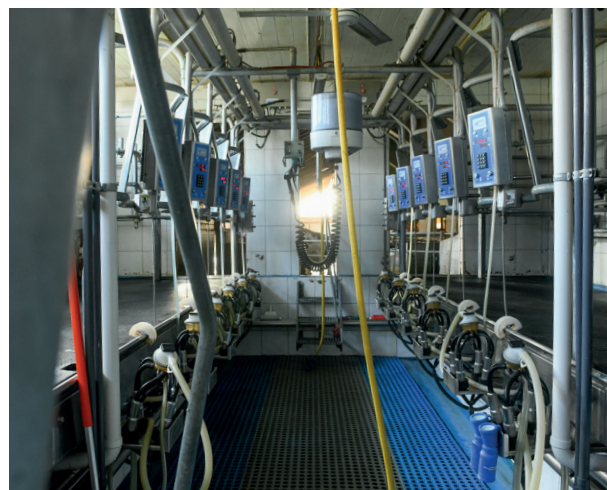
In de fokkerij heeft Frossard drie criteria die in ieder geval goed voor elkaar moeten zijn bij stieren die hij inzet: melk, kruisvorm en celgetal. 'Ik wil koeien hebben die gezond zijn en gezonde melk geven. De uiers zijn daarin het allerbelangrijkste, daar geef ik niets op toe. Als een koe door de ophangband gaat, vertrekt ze de volgende dag, ook al is het een van de keuringskoeien. Als je vooruitgang wilt boeken, moet je het doel streng en met precisie nastreven.'

Exterieur en productie afwisselen

Succes in de show hangt volgens Frossard niet alleen aan twee weken voorbereidingstijd. 'Het speelt iedere dag, het hele jaar. Veel stro moet er altijd in de boxen liggen en niet alleen als er bezoek komt. Voor koeien is het belangrijk dat je het altijd hetzelfde doet. Zo voeren wij bijvoorbeeld altijd twee keer per dag.' Ook is het volgens Frossard nodig om veel in de stal te zijn. 'Wij zijn 's morgens en 's middags minimaal drie uur in de stal, ook met kerst en ook met oud en nieuw. En niet even snel 20 minuten voeren en weer weg. Koeien hebben aandacht nodig.'

Om de veestapel nog verder te verbeteren stapelt Frossard niet exterieurstier op exterieurstier. 'Dat komt niet goed en die wetenschap kwam toen 90 procent van de koeien Goldwynbloed had en we dood liepen. De koeien hadden weer productie nodig om in balans te komen. Daarom zijn we exterieur- en productiestieren om en om gaan gebruiken. Dat zorgt voor agressieve koeien met een goede productie en goede gezondheidskenmerken, die toch heel fraai zijn. Het zijn de koeien die iedereen wil, of je nu 60, 100 of 1000 koeien melkt.'

Voorbeelden van productiestieren die Frossard met succes heeft gebruikt, zijn Coyne-Farms Dorcy en Seagull-Bay Silver. 'Er zullen op het EK niet veel fokkers geweest

zijn die Silver hebben gebruikt, maar het leverde ons wel een reservekampioene op.' Van Dorcy had de Zwitserse fokker vier koekalveren, waarvan er al twee excellent zijn geworden als derdekalfskoe. Stieren zonder melk en een slechte celgetalfokwaarde komen er bij Frossard niet in. Wat dat betreft heeft roodbont het met bloedlijnen als Apple, Talent en Jubilant volgens hem niet goed gedaan. 'Maar Stadel zie ik wel graag in een pedigree. Hij is de beste roodbontstier in jaren geweest.'

Maar vijf stieren in stikstofvat

De laatste vijf jaar gebruikt Frossard vrijwel alleen maar genomstieren. Naast Silver gebruikte hij ook Unix, Chief, High Octane, Power, Crown, Calvados en Tatoo al heel vroeg. 'Elke stier heeft zijn tijd. Om beter te worden moet je naar voren kijken en niet naar achteren', is Frossard stellig. Voor iedere koe een andere stier is er bij de topfokker ook niet bij. 'Ik zoek stieren waar ik een goed gevoel bij heb en die goed bij mijn veestapel passen. Daar ben ik kritisch op en een grootmoeder met een korte vooruijer kan zo een reden zijn waarom een stier afvalt. Doorlopend heb ik een stuk of vijf stieren in voorraad en daar maak ik de paringen mee. Het gebeurt zelden dat een stier langer dan zes maanden in de ketel zit.'

Gevraagd naar zijn favoriete koe hoeft Frossard niet lang na te denken. 'Dat is Redstar Mirlene. Ze is na vijftien jaar nog steeds een true-type én ze is als fokkoe de belangrijkste reden dat ik twee keer tot beste fokker ben uitgeroepen op de Swiss Expo.'

Nog even terug naar het EK, waar heel Europa nadrukkelijk kennismaakte met de fokstal. Een favoriet binnen de regerend kampioenen heeft de fokker wel: Pasteque. 'Ik kocht haar als drachtige pink bij een boer, twee kilometer van hier, die stopte met melken. In twintig jaar hebben we niet zo'n roodbonte gehad. Ze is super in de toplijn, heeft een waanzinnig goede uier, is heel vruchtbaar en produceert ook nog heel goed. In haar derde lijst realiseerde ze een 305 dagenproductie van 14.066 kg melk met 4,15% vet en 3,21% eiwit. Zo wil ik koeien graag zien.' Onder de vele kampioenen die de fokstal al heeft gehuisvest, hoort ook de bekende DH Gold Chip Darling. De palmares van P'tit Coeur mag dan lang zijn, maar voor zijn gevoel heeft Frossard nog lang niet alles bereikt. 'Je kunt niet denken dat je de beste bent, want zo ineens is er een ander. Ik wil iedere dag leren en beter worden. Als je denkt dat je de beste bent, dan is het einde verhaal.'